

La zona sense fums, amb poc èxit

L'abast real de la mesura se sabrà a partir del mes d'abril, quan es comenci a multar

Un dels rètols de la ZBE ■ EFE

El sector cultural reivindica un 2% del pressupost

Crit d'alerta contra la "desídia" del govern

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 9 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15234 - AVUI / Any XLII. Núm. 14104 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-11

A la taula del Suprem

JUNQUERAS • El tribunal ha de resoldre si fa cas al TJUE, que ha determinat que el líder d'ERC és eurodiputat a tots els efectes

Sànchez, Turull i Rull demanen al TC que anul·li la sentència

TORRA • El president de la Generalitat reclama la suspensió de la decisió de la JEC i que s'aturi la seva inhabilitació

EUROPA-MÓN

P20,21

Donald Trump, durant la seva intervenció d'ahir a la tarda després de l'atac iranià de la nit ■ EFE

Trump rebaixa la tensió

Evita l'escalada militar amb l'Iran i anuncia més sancions econòmiques

Nacional

P6,7

Quim Torra i Pedro Sánchez cerquen data per trobar-se

Nacional

P18

Més facilitats i rapidesa per crear una empresa

Opinió

P12

Les riuades de la Conca

Josep Andreu Alcalde de Montblanc

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Tian Riba

La guerra cultural

ERC ha decidit desbloquejar Espanya. O la política espanyola, més ben dit. O els poders legislatiu i executiu, si voleu.

Uns hi estaran d'acord, els altres en contra. A banda i banda de la trinxera. Perquè de debats amb honestedat intel·lectual, n'anem justets. I no només a la política. Però, sigui com sigui, serà molt interessant. Després de tot un 2019 marcat bàsicament pel bloqueig i el judici del procés, el 2020 ha començat amb un d'aquells dies en què els titulars van a desenes. Primer govern de coalició de la democràcia. El 15-M arriba a La Moncloa amb llàgrimes i tot de Pablo Iglesias (el de Podem). Els comunistes tornaran a tenir un ministre. Ada Colau tria el d'Universitats, Manuel Castells. Els independentistes d'ERC fan president Pedro Sánchez. Bildu demostra sentit d'Estat... espanyol. Junqueras és escollit vicepresident d'Els Verds/ALE al Parlament Europeu, on l'esperen dilluns, al costat del president a l'exili Carles Puigde-

Ara veurem com es posen les mans al cap els qui es feien els equidistants

mont. Sis dels 13 membres de la Junta Electoral Central admeten que no són competents per inhabilitar el president Quim Torra.

Hi ha tres espanyes, almenys. La vermella i la blava. Però també la de colors, que és la més real. La de Podem. La de Bildu i el PNB. La d'ERC. La de les nacions i la que, des de Madrid, s'hi reconeix. I al PSOE li ha tocat admetre-la. Dels dos grans partits, és l'únic que pot. Ells mateixos s'hi assemblen. Per això a Catalunya hi ha el PSC i no el PSOE. Molt bé. És la gran oportunitat, no sé si l'última, que tenen per guanyar la batalla de les idees. La guerra cultural. Que serà duríssima. No cal anar gaire lluny. José Luis Rodríguez Zapatero, que va tenir un bienni valent, la va acabar perdent davant del marc mental imposat per una FAES que fa tremolar les cames als barons i a l'ànima més jacobina del partit de Pablo Iglesias (el del PSOE). Serà interessant veure-ho. Però serà interessant, sobretot, veure com els qui es feien els equidistants davant el neofeixisme, ara es posaran les mans al cap. Benvinguts al club.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

L'infern ha esclatat a Austràlia

El foc és tan intens que ascendeix ràpidament una columna de fum i de vapor d'aigua que, a mesura que puja, s'expandeix; el vapor es condensa i forma un tipus de núvols (pirocumulonimbus, nom que avantposa el *piro* al cumulonimbus referit als núvols de les tempestes "clàssiques") que provoquen llampecs que, amb la força del vent, van propagant l'incendi. Són les "tempestes de foc". En els últims dos anys n'hi ha hagut a Xile, Portugal, Sud-àfrica, Califòrnia, l'Argentina, Bolívia i, és clar, actualment devasten Austràlia. Els experts en "megaincendis" no se'n saben avenir, que, a través de les tempestes de foc tan difícils de controlar, només en una hora puguin cremar-se milers d'hectàrees. També reconeixen que s'han superat o posen-hi que s'han avançat totes les previsions més nefastes pel que fa a les conseqüències del canvi climàtic. Mentre hi continua havent qui nega aquest canvi o en minimitza interessadament els seus efectes per seguir explotant el planeta i malmenant-ho tot a la seva conveniència, un infern real va esclatant a la Terra. No sé per què suposa-

“La voracitat capitalista acabarà destruint el nostre món, si no és que no ho fan abans piròmans com ara Donald Trump

venem que encara trigaria a arribar. L'apocalipsi és ara i ja no queda clar que hi hagi temps per fer-hi realment res. La voracitat capitalista acabarà destruint el nostre món, si no és que, formant part del mateix sistema, no ho fan abans piròmans com ara Donald Trump.

Austràlia, doncs, està cremant des de fa dos mesos i, tot i la generositat de tants de voluntaris, no es veu la fi del desastre. A causa dels incendis han mort més de vint persones i cen-

tenars de milers d'animals en quatre milions d'hectàrees devastades. Les selves tropicals s'han cremat. La barriera de corall està desapareixent. Molts pobles han quedat sense aigua. Milers de persones, fugint del foc, s'han hagut de desplaçar. La desolació és absoluta. No és *Mad Max*, sinó la realitat. I no és una catàstrofe més, com si fos una tragèdia inevitable, com voldrien fer creure Scott Morris, el primer ministre (conservador) del país, i la meitat dels mitjans de comunicació australians controlats per Rupert Murdoch, un negacionista del canvi climàtic. Arribant l'estiu a Austràlia, les temperatures van fer-se extremes i hi havia molta sequera. Però aquest és el país que menys ha aplicat els acords internacionals contra el canvi climàtic a través d'un govern conservador al servei de la indústria del carbó i sense oposició al respecte del Partit Laborista. El carbó és la principal exportació d'Austràlia, però a canvi de ser el país amb més emissió dels gasos hivernacle que són conseqüència de la crema de combustibles fòssils. Per això ara és un infern.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/nfibsh>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Hi tornaran?

Fa uns dies vam preguntar-nos, en aquest mateix espai, si la Junta Electoral Central (JEC) s'atreviria, malgrat no ser-ne competent, entenem, a inhabilitar el president de la Generalitat Quim Torra i també a retirar l'acta d'eurodiputat al vicepresident Oriol Junqueras, sense fer cas de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE).

Contra el nostre pronòstic, i contra també l'opinió de sis dels tretze integrants de la JEC, aquesta va decidir inhabilitar el president Torra i retirar l'acta d'eurodiputat al vicepresident Junqueras. La JEC tirava, doncs, pel dret, sabent que s'extralimitava en les seves competències i que hi ha un tribunal a la Unió Europea, de nivell superior, al qual havia de fer cas.

Ja se sap, però, que des que el govern Rajoy i el PP van deixar en mans dels jutges la defensa de la unitat d'Espanya, la repressió contra el procés ca-

“La JEC es va atrevir amb Torra i Junqueras. Què farà el Suprem? Tampoc farà cas ara al TJUE?”

talà no té aturador, ni sembla que en pugui tenir en un futur, ni pròxim ni llunyà. Les decisions de la JEC en són un bon exemple. Han tirat endavant sabent perfectament les conseqüències que això tindrà en la política espanyola –la catalana, a ells, sí que els importa un rave–, i més ara que els socialistes han aconseguit, per fi, que Sánchez sigui investit president, gràcies, sobretot, a l'abstenció d'ERC.

Ahir el vicepresident Pere Aragonès apostava perquè, gràcies al suport d'ERC al nou govern de coalició PSOE-Unides Podem i a la taula de negociació que s'ha d'engegar, s'acabi la repressió. Sap greu, però, ara mateix, i en un futur ni pròxim ni llunyà, això sembla del tot impossible. Mentre els jutges espanyols tinguin la paella pel mànec, i la hi tenen, la sensació és que faran tot el possible per remar a la contra de qualsevol entesa amb l'independentisme. A tot plegat no hi ajuda que el PSOE no s'atrevirà mai a aplicar l'única solució possible: una amnistia general per a tots els encausats.

Avui en tindrem segurament una nova prova, de tot plegat, al Suprem on, en dues sales diferents, es debat el futur d'Oriol Junqueras. S'atreviran de nou a desobeir el TJUE? En poden estar segurs, que s'empescaran qualsevol maniobra jurídica per retenir-lo empresonat. Tant de bo m'equivoqui.

De reüll

Anna Balcells

Encallats

Veient el debat d'investidura de Pedro Sánchez, queda clar quina legislatura ens espera, amb una cambra polaritzada en què el bloc monolític de la dreta –PP, Vox i Ciutadans– es nega a acceptar la realitat de les urnes i la legitimitat del primer govern de coalició (i d'esquerres) de la democràcia espanyola. L'espectacle d'aquests dies al Congrés –la crispació, els crits, les amenaces, les referències a Azaña, Largo Caballero...– porta ressonàncies de l'agitació política dels anys trenta, preludi de la gran tragèdia de la Guerra Civil. Ja sé que les comparacions són agosarades i que les circumstàncies històriques –afortunadament!– mai no són les mateixes, i que ha plogut molt des d'aquells anys foscos. Però, amb tot, sembla com si una ombra travessés la línia del temps i ens confongués a tots a l'hora de

Tenim reptes cada cop més grans i continuem sense entrar al segle XXI

gestionar una pesada herència. És descoratjador constatar com la intransigència ideològica, la lluita de classes i això que ara en diuen la crisi territorial continuen arrossegant-se sense que s'hi sàpiga posar fil a l'agulla. Que encara s'acusí de colpistes els que lluiten perquè els catalans puguin decidir democràticament el seu futur polític, i de comunistes els que defensen un programa per corregir les desigualtats socials diu molt del que ens falta per madurar. Passen els anys, ens amenacen reptes cada cop més desbordants i nosaltres continuem encallats, sense entrar en el segle XXI.

Les cares de la notícia

CONSELLERA D'EMPRESA I CONEIXEMENT

M. Àngels Chacón

Menys burocràcia

L'avantprojecte de llei de facilitació de l'activitat econòmica és una bona iniciativa del govern que busca simplificar i accelerar la creació i posada en marxa de projectes empresarials retallant la burocràcia. És una iniciativa per consolidar i perfeccionar la finestra única.

JUGADORA DE BÀSQUET

Marta Xargay

Fitxatge estel·lar

El retorn a Girona d'una de les millors jugadores de bàsquet d'Europa en el punt àlgid de la seva carrera professional per incorporar-se a l'Spar Citylift Uni Girona representa la consolidació del club gironí en l'elit perquè reforça el seu potencial esportiu i la il·lusió de la massa social.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

David Castillo

Premi Joanot Martorell

El periodista d'El Punt Avui, poeta i novel·lista presenta *El tango de Dien Bien Phu*, novel·la amb què ha guanyat el premi Joanot Martorell, en què mostra el periple bèl·lic de dos homes entre el 1939, quan fugen després de la Guerra Civil, i el 1954, en la desfeta francesa a Indoxina.

EDITORIAL

Més tensió entre l'Iran i els EUA

Els Estats Units i l'Iran no semblen haver-se mogut de lloc des que estan enfrontats després de la revolució que l'any 1979 va portar l'integrisme religiós dels aiatol·làs al poder i va foragitar-ne el règim del xa de Pèrsia, que defensava els interessos nord-americans a la regió. Han passat quaranta anys i, amb alts i baixos, els dos països continuen immòbils en les seves posicions, tots i els canvis al món des de llavors i malgrat com ha evolucionat el complicat tauler geoestratègic de l'Orient Mitjà. L'episodi de l'assassinat del general Qasem Soleimani la setmana passada a Bagdad és un punt d'inflexió en una escalada verbal i prebèl·lica que no sembla tenir aturador.

Que lluny que semblen els moments d'entesa a Viena el juliol de l'any 2015, quan es va signar el tractat segons el qual l'Iran i les principals potències mundials es comprometien a desencallar la crisi, tot controlant de ben a prop la indústria nuclear del règim dels aiatol·làs. L'arribada de Donald Trump al poder, ara fa tres anys, ho va engegar tot a dida i, en un clar compromís amb Israel i els aliats saudites, els EUA no han dubtat des de llavors a incrementar cada cop més la tensió a la zona.

En tot cas, la solució al conflicte no sembla gens propera, tot i que seria desitjable per evitar mals majors a la resta de països, en un món globalitzat, on qualsevol moviment té conseqüències imprevisibles quilòmetres lluny d'allà on s'ha produït. Però Donald Trump està en campanya electoral i no dubtarà a encendre com sigui el patriotisme dels seus votants, i als integristes iranians ja els sembla anar bé, també, tot plegat. Mala peça al teler i, ara mateix, no hi ha ningú disposat a arreglar-ho.

Tal dia com avui fa...

1 any **Lleis suspeses**
El govern aprova una iniciativa legislativa que permet la reactivació de les primeres quatre normes de les catorze suspeses.

10 anys **Temporal de vent**
La neu deixa sense escola 16.000 nens. Afecta, sobretot, el Priorat, la Terra Alta i les Garrigues. La previsió és de vent molt fort.

20 anys **Trams gratuïts**
Tres trams d'autopista amb més trànsit, els que permeten fer les circumval·lacions de Barcelona, Girona i Tarragona, seran gratuïts a partir de demà.

Full de ruta

Ferran Espada

El combat al 'deep state'

No ha estat fàcil però Pedro Sánchez ja és president a tots els efectes del govern espanyol. Però la presa de possessió de Sánchez no és cap punt d'arribada sinó, ben al contrari, un punt de partida. I auguro que si Sánchez no supera les pors atàviques que tenen tots els governants espanyols a determinats poders ocults de l'Estat –això que es denomina *deep state*– la legislatura no avançarà. Simplement perquè aquesta és una legislatura fonamentada en la capacitat que tingui La Moncloa de fer transitar el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol cap al terreny polític, allunyant-lo de la repressió judicial i policial. L'extrema duresa del bloc tripartit de les dretes marca el terreny de joc. I deixa el primer govern espanyol de coalició entre socialistes i Podem en mans de l'independentisme català i basc. En especial d'ERC que ja va demostrar que no li tremola el pols per dinamitar La Moncloa. Sánchez té, doncs, un repte important per a la seva

Si Sánchez no supera la por atàvica als poders ocults de l'Estat –el 'deep state'– la legislatura no avançarà

supervivència en la neteja d'aquest *deep state*. Poders, com la JEC, que ja s'han declarat enemics de Sánchez obertament trencant tota imparcialitat. La pròxima prova del cotó fluix li arribarà aviat. Oriol Junqueras és eurodiputat reconegut pel Parlament Europeu a tots els efectes. L'executiu no pot donar ordres al Suprem. Però haurà d'estar molt fi en la resposta al que decideixi Marchena. I veurem quina és la posició dels eurodiputats del PSOE a l'hora de votar el suplicatori de Junqueras, i també de Puigdemont i Comín. No votar el suplicatori pot suposar un enfrontament contra el màxim tribunal espanyol. Però votar-lo pot ser el senyal inequívoc que la voluntat de resolució del conflicte no era res més que una enganyifa per a la investidura. Sánchez tria, mantenir viu un govern de coalició que freni no només la ultradreta política sinó la infiltrada en les altes institucions de l'Estat. O rendir-se al seu poder. Que també voldrà dir entregar la presidència en no gaire temps.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'Institut Carles Rahola. @xserra

“Anti” o “pro”?

Hem arribat –sense voler entrar en disquisicions de lligamosques sobre com comptar dies o anys– a una nova dècada, la segona del segle XXI. Em permeto formular novament preguntes clau: com eduquem?, com pensem?, cap a on anem?, som proactius o reactius? O, si ho prefereixen, ¿tenim un tarannà progressista o bé reaccionari? La “forma mental” –quasi sempre un tret adquirit, i no pas hereditari– condiciona la mirada.

ELS PRIMERS DIES del 2020 els he passat a Estrasburg, a l'Alsàcia. No hi he anat per compres, ni perquè “llueix” ni per ximpleria turística barata. Havia d'optimitzar una propera estada acadèmica amb adolescents. Estem dins d'un projecte educatiu, guardonat per l'Ajuntament de Girona, *El llegat de Carlemany: joves formadors d'Europa*, que té un contingut ben clar: qui millor pot transmetre la vàlua i diversitat de la nostra Europa als joves són ells mateixos, ben formats. Cal donar-los eines perquè ex-

pliquin el que hi pugui haver de bo, sense oblidar la mirada crítica. Educuem per fer-los exigents, curiosos i responsables, i no pas ninots de qual-sevol populisme de moda.

LA HISTÒRIA D'ESTRASBURG visibilitza valors, diversitat, dignitat. Tres breus apunts de convivència: (a) els voltants de la catedral, l'encantadora “Petita França” i el Neustadt, el barri alemany; (b) les dues institucions europees ben diferents: el Consell d'Europa i el Parlament; i (c) la cultura amb majúscula, amb famosos residents, des de Gutenberg, Erasme, Goethe o Mozart, fins a Rouget de Lisle o Pasteur, entre d'altres. Vaig ser també a centres de memòria històrica, com el “Memorial Alsàcia-Mosel·la”, a Schirmeck, no lluny del camp d'extermini de Struthof-Natzweiler. Voldria treure'n una proposta bàsica: ¿i si eduquéssim a ser “pro”? Ja en tinc prou dels moviments de la ràbia, dels “anti”. Estic fart d'anti-LGTBI, d'anticapitalistes, d'antiimmigració (i pitjor si la pre-

nen amb els refugiats, protegits explícitament pel 14è dret humà de l'ONU), d'antijueus (o qui sigui), d'anti-Google, d'anti-Catalunya i d'anti-Escola Nova 21, i d'antipobres, i de tots els “anti”. Ni “anti-anti” vull ser. Cal educar en la “millora”: no és pas un impossible.

QUAN SE'M QUEIXA ALGÚ, del que sigui, me'l miro i només li dic: “Crec que he entès el que està malament.” Davant la seva estupefacció, afegeixo: “I què proposes?” Li demano què construir: no vull negativitat. Passejant-me amb una barca turística per l'Ill (és “i majúscula, ela, ela”), l'afluent del proper i immens Rin, cal travessar dues rescloses. No són res de l'altre món –menys de 2 metres– però donen una imatge: puges o baixes, però sempre vas endavant. Els humans hem de ser optimistes –amb realisme– i no viure fastiguejats i fastiguejant els altres. Educar és això: una actitud positiva –no pas ingènua ni ximple– davant una realitat que és complexa. A ser “pro” se n'aprèn arreu, també a Estrasburg.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El conflicte que vivim els catalans en forma de conte

■ Visc a Catalunya, i des de petit he viscut el conflicte entre Espanya i Catalunya. Moltes vegades se'ns aconsella que dialoguem per solucionar el conflicte, però hi ha un principi científic que diu: “Tot conflicte té solució, sempre que ambdues parts tinguin un objectiu comú.” Fa més de quatre anys que cerco aquest objectiu comú entre Espanya i Catalunya i no l'he trobat. Per als que no viviu a Catalunya, us explicaré un conte que representa la situació que vivim: “Hi havia una vegada dues famílies que es barallaven des de feia molts anys. Vivien en una gran finca, l'una tenia la major part i l'altra, una part molt més petita. Després d'una gran lluita, el líder de la família més forta va dir al de la

més petita que ells serien els únics propietaris de la finca, però que els deixarien seguir vivint a la parcel·la que havia sigut seva amb unes condicions: haurien de treballar i el que guanyessin aniria directament a la família propietària. Ells els donarien diners per anar sobrevivint. Només podien parlar el seu idioma entre ells. I, tot i viure en una part de la finca, qualsevol situació de conflicte es resolria segons les disposicions de la família propietària. Durant generacions la família subordinada va estar demanant a la propietària un tracte més just. La resposta va ser sempre: «No. Soc jo qui et salva de la pobresa i pots viure gràcies al que et dono.» Però cada vegada aportaven més diners als propietaris i cada vegada en rebien menys, i a sobre els deien que, si no es portaven bé, els castigarien. De manera que cada vegada més membres de la família sotmesa s'adona-

ven que no seria possible cap canvi en un sistema tan tan-cat i intolerant. Creien que, per respectar-se a si mateixos, o compraven la part on vivien i que originalment havia sigut dels seus avantpassats o demanaven ajuda a altres famílies de l'entorn per assolir la independència i construir una vida millor.” Si substituïu les famílies i la finca pels espanyols, els catalans i Espanya, podeu entendre la nostra situació. Des de Catalunya us demanem que penseu en la nostra situació i ens ajudeu. Aquesta ajuda crearà una gran onada de força a favor de la defensa de la llibertat i la dignitat, no només de Catalunya sinó de tots els pobles del món.

MÀRIUS CALVET NAVARRO
L'Arboçar de Dalt (Alt Penedès)

Boicot al plàstic

■ Plantejo un repte. Una setmana fent boicot al plàstic. No

es tracta de tirar la casa per la finestra i llençar tot el plàstic que tenim fins ara. Si no d'intentar anar a comprar amb consciència i d'escollir la millor opció, o a vegades l'única que ens donen. La fruita sense bossa, el detergent en pols, els fruits secs a granel, el xampú amb pastilla o el paquet d'arròs que va amb bossa de paper. Fins ara veiem imatges per internet o per la TV amb milers i milers de plàstics per les platges o al mig del mar i creiem que reciclant ja fem tot el que hem de fer. Però... com pot ser que, un material que és gairebé indestructible, l'utilitzem, bàsicament, per tirar-lo a les escombraries? Potser, si deixem de consumir aquests productes envoltats de plàstic, les marques ens faran cas i començaran a utilitzar altres materials.

ANNA ESCOBET MONTAÑA
Berga (Berguedà)

La frase del dia

“Ha estat ràpid i sense dolor. El dolor vindrà després”

Felip VI, REI D'ESPANYA (REFERINT-SE A LA INVESTIDURA DE PEDRO SÁNCHEZ)

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit a la UPF

El discurs del poder

El recent debat d'investidura de Pedro Sánchez i, en general, tot el procés polític per a la formació de govern al Regne d'Espanya, ens han regalat un màster gratis sobre política i discurs. Han estat dies i mesos de classes intensives sobre els mecanismes del poder de l'Estat per aconseguir una operació clau: incloure i excloure, decidir qui mana i qui no mana al nucli del poder d'estat.

DES DEL PUNT DE VISTA del discurs, la magna operació de relleu al Regne d'Espanya ofereix als interessats un ingent material d'observació i de reflexió sobre com funcionen avui les democràcies governamentals i judicialitzades. En vam tenir una primera i eloqüent mostra durant l'anterior govern de Rajoy. Goso aprofitar el final d'aquest apassionant cicle per esbossar aquí algunes consideracions personals d'urgència entorn del discurs del poder.

A la vista del que hem vist a Madrid, que es pot qualificar com a “guerra civil legal” (Agamben), ¿encara algú pot parlar de dissolució de l'Estat-nació? Hi ha alguna batalla política més determinant per al futur del Regne que el control del Leviatan? Coneixem els arguments: que si la globalització, que si la laminació de competències per la Unió Europea, que si el *deep state*, etc. Però, per què tanta història de la triple dreta per impedir el relleu a La Moncloa? La dreta espanyola i espanyolista sap bé què significa manar i dominar. I ho té clar: al Regne d'Espanya, com al Regne Unit, a Rússia o a Turquia, l'Estat nacional no fa rebaixes.

L'EVIDÈNCIA D'AQUEST CRUCIAL episodi de la història d'Espanya aconsella de distingir dues tipologies de discurs en relació al poder d'estat. Un és el discurs propi del procés que podríem anomenar “d'assalt” al poder, que en democràcia culmina amb la investidura. L'al-

tre és el que s'adopta després de la investidura, és a dir, el que genera la rutina de l'Estat a través dels seus diversos aparells.

EN LA FASE D'ASSALT al poder, el discurs dels aspirants sembla no tenir referents. La cursa o competició requereix discurs, propostes, promeses. Però, com que de moment no disposa de poder, l'aspirant no pot comprometre's a mantenir la paraula. El paradigma ha estat el contrast dels discursos de Pedro Sánchez en els dos debats d'investidura (juliol 2019 i gener 2020): l'aspirant a cap de govern passava de titllar el Procés català de “problema de convivència entre catalans” a marcar-lo com a “conflicte polític”. O de proposar com a solució el “diàleg entre els catalans” al “diàleg entre governs”. Què havia canviat? Només una variable: la possibilitat de ser investit gràcies a l'acord amb ERC. Igualment podríem aplicar-ho a les relacions de Sánchez amb Iglesias o amb Cs i PP. Poder ser investit o no determina l'ús del discurs. I també es poden interpretar així les manifestacions

“En la fase d'assalt al poder, el discurs dels aspirants sembla no tenir referents... El paradigma ha estat el contrast dels discursos de Pedro Sánchez en els dos debats d'investidura

extemporànies, ofensives, injurioses, dels representants de la triple dreta al Congrés: veient perdut el poder d'estat, tot i els paranys orquestrats per avortar un govern PSOE-UP, els nous líders de les dretes espanyoles renunciaven a plantejar alternatives i es dedicaven a activitats extradiscursives, com l'insult directe, aplaudiments, crits, amenaces, etc.

CONSUMADA LA INVESTIDURA, el discurs d'estat s'expressa a través de l'exercici del monopoli de la violència. Que té múltiples manifestacions: la més comuna és la del butlletí diari, el BOE. Però, a més, les democràcies governamentals com l'espanyola tenen a disposició l'excepció, és a dir, l'estat d'excepció, com a forma de govern. El govern de Rajoy ho aplicà –amb el 155 a Catalunya, la judicialització de la dissidència i la presó dels líders independentistes– i el PSOE, llavors a l'oposició, ho acatà sense cap discurs en contra. L'estat d'excepció no necessita discurs, necessita poder, s'activa i prou.

ÒBVIAMENT, UNA COSA és tenir discurs i una altra, tenir poder. El Procés català va fer palesa la paradoxa. El moviment independentista semblava disposar d'un discurs madur després d'anys de vacil·lacions i després de la contundència de mobilitzacions com les de l'1-O i el 3-O del 2017. I va arribar el 27 d'octubre, i la declaració d'independència al Parlament no disposava de cap BOE on publicar-se. La declaració fou també un discurs sense referent, sense poder i, a més, sense voluntat d'“assalt” al poder. Ara, que s'ha tancat l'episodi de l'assalt a La Moncloa per una coalició “amiga”, haurem d'estar amatents per com el nou govern aprofita el poder d'estat per fer reconèixer, com reclamà la diputada Mertxe Aiporua, el dret a l'autodeterminació de “*las viejas naciones del Estado sin estado*”.

De set en set

Òscar Palau

Un desastre de planificació

Després de vint anys d'obres –han llegit bé: vint– la setmana que ve entra en servei el nou tram del corredor mediterrani ferroviari entre

Vandellòs i Perafort, fins ara de via única, que posarà fi a un vergonyós coll d'ampolla per a les comunicacions del sud de Catalunya, però també entre la segona i la tercera ciutat de l'Estat. La variant provocarà tot un canvi de paradigma, i no només per a bé, perquè de retruc deixarà sense tren el cor de la Costa Daurada, Salou i Cambrils, i amb uns serveis Euromed i Talgo reduïts al mínim una capital com Tarragona i les Terres de l'Ebre senceres, que els veuran passar de llarg. Després d'anys i panys de protestes pels retards de Foment, d'aprovar-se plans directors variats, d'inacabables debats en tot de fóruns... ha arribat el dia i les administracions han estat incapaces de pactar un servei digne per al territori, i de tenir a punt d'execució una planificació que inclou un nou tramvia per a l'antiga via, amb una adaptació que a aquesta hora hauria de tenir els obrers llestos per entrar-hi dilluns a treballar, però que trigarà encara anys a ser realitat.

És clar que la mateixa incapacitat ja s'ha fet notar al corredor viari paral·lel, l'AP-7, que l'1 de gener va deixar de ser de pagament. Foment seguirà construint, com fins fa quatre dies, rotondes ara inútils a l'N-340? Encara pensa en una autovia gratuïta al costat? Quan implantarà l'eurovinyeta per finançar-ne el manteniment? Ja se sap que fer pagar per una cosa que ara és de franc a la major part de l'Estat és impopular, però si el govern espanyol no té coratge per afrontar el debat almenys que deixi fer al català. És decebedor que, després de dècades de justes demandes, el dia que es fan realitat no hi hagi un pla pactat per gestionar l'endemà.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La resolució del TJUE sobre Junqueras

El Suprem delibera si l'allibera i altres presos ho recorden per demanar la nul·litat del judici

Efectes de la paràlisi del Consell de Ministres

L'alcalde de Montblanc avisa que l'Estat no ha aprovat els ajuts per la riuada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra i Sánchez bu

CONTACTES • El president vol pactar l'inici de la negociació en una trobada amb el dirigent espanyol, que li trucarà avui
FRE • L'investit demora ara els ministres per refredar el diàleg i l'ansia d'Iglesias

E. Bella / D. Portabella
BARCELONA / MADRID

El president de la Generalitat, Quim Torra, segueix el seu propi guió independentment del pacte entre ERC i el PSOE perquè els governs català i espanyol es reunixin 15 dies després de la constitució de l'executiu de Pedro Sánchez, un acord que ja va deixar clar que no el concernia. Els gabinets de l'independentista i del socialista es van posar en contacte ja dimarts i ahir mateix per pactar una trucada de felicitació per la investidura, que tindrà lloc avui. Torra vol trobar data per a una reunió entre ells dos, tal com van acordar al desembre en una telefonada de La Moncloa a Sant Jaume. "De moment, la trucada. I ja veurem més endavant la reunió", indiquen fonts de La Moncloa.

Segons la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó, aquesta primera trobada amb Sánchez ja investit ha de servir per establir la posada en marxa de la taula de diàleg, que "només començarà" quan els dos mandataris es posin d'acord: "En la primera reunió, els dos podran confrontar posicions per decidir el moment en què caldrà començar la mesa de negociació entre els dos governs." Ni rastre, doncs, dels 15 dies.

"La voluntat és que aquesta negociació entre governs es pugui començar a dur a terme quan ho acordin els presidents

Sánchez i Torra en la trobada que preveuen que es produeixi en els pròxims dies", va remarcar Budó.

En paral·lel, Torra ja s'ha començat a posar en contacte amb els partits i les entitats independentistes per reunir-se "el més aviat possible" en una cimera per pactar "els continguts, les condicions i les garanties" que la delegació catalana defensarà en la negociació amb Sánchez, que són la fi de la repressió, l'amnistia i l'exercici del dret a l'autodeterminació, un comú denominador recollit en la resolució de JxCat, ERC i la CUP aprovada dissabte al Parlament.

Serà en aquesta cimera en què es pactaria la concreció de les reivindicacions, com ara la figura d'un relator que supervisi les converses catalano-espanyoles, tal com reclama JxCat. De fet, el govern ja negociava amb Sánchez a Pedralbes aquest extrem en el moment en què l'espanyol es va aixecar de la taula per anar a eleccions i tornar a anar a eleccions. Aleshores el debat girava al voltant de la diferència entre un relator i un mediador i si havia de ser una personalitat o entitat internacional.

Torra vol implicar el conjunt de l'independentisme per afrontar amb "molta més força" el diàleg amb l'Estat, més enllà dels dos grups parlamentaris que sustenten l'executiu. "Hem intentat preservar el govern de les negociacions entre partits. Vam

Pedro Sánchez i Quim Torra, en la trobada de Pedralbes de l'any passat ■ EFE

aïllar-lo del marc de negociacions", va afirmar Budó acabada la primera reunió del gabinet després de la investidura de Sánchez, que va rebre l'abstenció d'ERC i el no de JxCat.

Les converses dels republicans amb el PSOE van comportar que la setmana passada Torra cridés a capítol Aragonès per recordar-li que qualsevol acord amb La Moncloa ha d'estar gestionat i validat per la presidència de la Generalitat i que no es pot negociar res amb Sánchez al marge del govern. Aragonès el va convidar a defensar plegats l'autodeterminació a la taula de negociació, que ERC va pactar que acabés amb una consulta només a Catalunya sobre el que s'hi acordés.

En una entrevista a Catalunya Ràdio, el republicà va assegurar que amb la

taula de diàleg entre governs s'hauria de posar fi a la repressió i hauria d'incloure una agenda de recuperació de drets i llibertats i una llei d'amnistia, tot calendaritzat. "Si comencem una negociació entre dues parts no pot ser que una part estigui fomentant la via repressiva", va defensar. El vicepresident va especificar que el diàleg haurà d'abordar la retirada de l'Estat en totes les causes contra l'independentisme i va reiterar que ha de ser el president de la Generalitat qui encapçali la negociació, però que seria "natural" que a part de Torra hi acudís ell mateix com a número 2 del govern.

Aragonès confia en les bondats de la presència "aliada" de Podem en les reunions, ja que es tracta d'una força que "ha deixat

clar que són presos polítics, admet la repressió i ha estat contra la sentència". Precisament, amb la investidura desencallada, està pràcticament enllestint l'acord de despesa amb els comuns que desbloquegi el pressupost de la Generalitat. Es presentarà en els pròxims dies. La previsió és que aquest mes els comptes entrin al Parla-

Guanyar temps en un moment de foc creuat judicial és o per a Sánchez

ment i que s'aprovin durant el primer trimestre. A banda, el govern va acordar ahir la sol·licitud d'adhesió al Fons de Facilitat Financera, el mecanisme de liquiditat al qual dema-

narà un total de 10,2 milions d'euros (el 2019 van ser poc més de 8 milions).

Entretant, el grup republicà al Congrés i al Senat va presentar una bateria amb més de 200 preguntes al pròxim govern relacionades amb la repressió i la persecució judicial, policial i política dels últims temps, desplegadas en més de 700 pàgines.

El termini de 15 dies

En qualsevol cas, entre la primera reunió que vol Torra amb Sánchez i la cimera d'actors de l'independentisme, fàcilment podrien esgotar-se els 15 dies que va pactar ERC, encara que Sánchez no tingui ara cap pressa per nomenar el seu govern, que és quan el rellotge començaria a córrer. Tot i atropellar el calendari nadalenc i forçar la investi-

L'APUNT Ai, dolors

Carles Sabaté

Pedro Sánchez feia broma ahir amb Felip VI en jurar el càrrec ràpid com una punxada de xeringa, i aquest li va etzibar que "el dolor ve després". Potser el rei considera que el govern de coalició serà dolorós, complex de mantenir o haurà de suportar una pressió desmesurada de la dreta. La maldestra resposta no l'ajuda a desmarcar-se del fet que combrega amb el 'trifachito' del

PP, Vox i Cs. La dreta ha escenificat tant la defensa del rei que li fan un flac favor, associant-lo a la seva crispació antidemocràtica. Tampoc no l'ajuda el record regalat pels antiavalots que té a La Zarzuela, com es va observar en la imatge amb Meritxell Batet. Uns agents que encara recordem amb dolor, a Catalunya. Per això a Sánchez li ha costat Déu i ajuda arribar fins aquí.

Isquen data

sidenta primera del govern espanyol. La tesi de Calvo, però, té dues imprecisions. Una és que Sánchez no ha negociat res en persona perquè tot ha recaigut en José Luis Ábalos i Adriana Lastra fins a la foto final en què –aleshores sí– acudia el president a firmar amb els que votaven que sí (Podem i el PNB, no amb ERC). I la segona imprecisió és que va ser Sánchez qui en una conversa informal el Dia de la Constitució al Congrés es va vantar de tenir ja tot el seu govern al cap.

Enuig pels noms filtrats

L'únic que ha canviat és que el silenci de Sánchez no ha estat correspost per Iglesias ni pel seu entorn, que s'ha dedicat a filtrar els noms dels ministres de Podem –Yolanda Díaz (Treball), Irene Montero (Igualtat), Manuel Castells (Universitats) i Alberto Garzón (Consum)– violant el precepte sagrat que és el president el que els nomena. En aquest cas, la presentació està evidenciant que és Iglesias qui va al davant d'un Sánchez que només els ratificarà i prou. L'enuig de Sánchez és palpable en les paraules de Calvo: "Tenim una coalició de dos partits per governar, però un sol govern a les ordres d'un president." Iglesias va voler esvaïr els recels: "Jo vaig acordar amb Sánchez que no es parlava de noms i carteres i ministeris fins que els nomeni ell. Ni soc vicepresident ni res. Però és el seu entorn el que ja ha col·locat fins i tot Juan Carlos Monedero com a secretari d'estat i Podem viu amb estupor la demora de Sánchez quan ja es preparaven per seure demà en el primer Consell de Ministres de coalició des de la Segona República. ■

telèfon per esquivar els atacs del PP i dels barons. Ara que ja ha estat investit, al líder espanyol l'incomodaria la fotografia amb un Torra inhabilitat i guanyar temps li permet esperar si la boira judicial de la Junta Electoral Central i del Suprem es dissipa.

A La Moncloa, l'esforç és ara com justificar que les presses nadalenques donen pas a una espera en contra del que el mateix Sánchez i els ministres sempre havien dit fins al minut abans de la investidura en públic i en privat. "Tampoc és estrany, el president del govern ha passat dies treballant sobre acords i el debat d'investidura. Necessita un curt espai de temps per acabar de fer els canvis que considera necessaris", el va defensar Carmen Calvo, futura vicepre-

Les frases

“En la primera cita els dos confrontaran posicions per decidir el moment en què cal començar la mesa”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

“Sánchez necessita un curt espai de temps per acabar de fer els canvis que considera necessaris”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

dura en un cap de setmana previ al dia de Reis, el "com més aviat millor" viu un gir de guió i el president espanyol va acudir ahir a jurar el càrrec davant del rei Felip VI però no comunicarà els ministres fins a la setmana que ve.

Tot i que fonts de La Moncloa esgrimeixen que el dur debat i l'esbrancada al Congrés han convençut Sánchez que necessita ara dones i homes bregats en el cos a cos, el cert és que guanyar temps li regala

dos avantatges: refredar el diàleg immediat amb Torra en un moment de foc creuat judicial i alhora refredar l'ansia de Pablo Iglesias de tocar el BOE.

Foto amb un inhabilitat?

Pel que fa a la cita pendent amb Torra, Sánchez va amb peus de plom. Per telefonar Torra 15 minuts –de les 9.19 a les 9.34 h del 17 de desembre–, Sánchez va creure necessari diluir la trucada en una gran tanda de 17 cops de

La vicepresidenta del govern estatal, Carmen Calvo, entrant al Congrés dels Diputats ■ EFE

Calvo dona per fet un aval al pressupost del qual ERC dubta

- Aragonès circumscriu l'abstenció a invertir Sánchez i La Moncloa en vol més
- Els comptes de Montoro ho guien tot

David Portabella
MADRID

Formalment és Pedro Sánchez –en funcions des del 28 d'abril i des d'ahir ja investit de ple dret– qui guia el destí polític estatal, però a l'hora de la veritat és Cristóbal Montoro i la seva herència en forma de pressupostos prorrogats el que dicta cada xifra del dia a dia des de la moció de censura del juny del 2018 fins als primers dies del 2020. Conscient que el primer que se li demanarà, a Sánchez, és governar amb un pressupost propi i no amb comptes heretats del duet Montoro-Rajoy, la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, va posar pressió a ERC donant per fet que l'abstenció de la investidura forçosament s'ha d'acompanyar d'un aval al primer pressupost que presenti Hisenda. "Hem traslladat a ERC sempre que assolir un acord perquè ells s'abstinguessin implicava poder governar", sosté Calvo. Però ERC no ho veu així.

Assolida la investidura

més ajustada mai vista al Congrés (167 vots a 165), el repte de Sánchez i del Ministeri d'Hisenda –María Jesús Montero sembla que repetirà– és elaborar un pressupost ple d'alces de la despesa pels punts acordats amb Podem i que alhora afronta l'exigència de Brussel·les d'ajustar 10.000 milions per frenar

La frase

“No està acordat, això no forma part de l'acord i quan arribi el pressupost serem el màxim d'exigents”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

el déficit. "No està acordat, això no forma part de l'acord i quan arribi serem el màxim d'exigents", va dir el vicepresident, Pere Aragonès, a Catalunya Ràdio. "Cap pressupost general de l'Estat serà bo al 100% per a Catalunya mentre es mantingui el déficit fiscal", adverteix Aragonès a Calvo. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra recorre al Suprem per aturar la seva inhabilitació

■ Vol la suspensió de la decisió de la JEC perquè no és competent, no hi ha sentència ferma, “usurpa” funcions parlamentàries i vulnera drets ■ El govern no l’acatarà i el Parlament també hi apel·larà

Jordi Alemany
BARCELONA

Doble front legal al Tribunal Suprem (TS) perquè suspengui cautelarment la resolució de la Junta Electoral Central (JEC) del 3 de gener passat –notificada dimarts– que ordena a la junta electoral provincial que retiri immediatament l’escó al president de la Generalitat, Quim Torra. La defensa del cap de l’executiu català va presentar un recurs contenciós administratiu de 94 pàgines al TS emparant-se en el procediment de protecció dels drets fonamentals, en el qual argumenta que la JEC només és un òrgan administratiu que supervisa les eleccions i és “manifestament incompetent” per decidir sobre situacions d’incompatibilitat dels diputats al Parlament, inclosa la seva destitució, una funció que correspon al Parlament de Catalunya, ja que l’organisme només pot actuar en el període electoral.

El recurs presentat per Torra s’acompanyarà en breu d’una segona apel·lació també al Suprem que presentarà el Parlament de Catalunya després que el seu president, Roger Torrent, instés ahir els serveis jurídics a presentar un nou recurs davant la sala tercera reiterant també l’argument que treure la condició de diputat al president és una decisió que correspon al Parlament. La junta electoral provincial ja va dirigir-se al Parlament per saber la seva posició sobre el compliment de la decisió de la JEC, però des de la cambra catalana els van demanar que no s’executi la resolució en espera de la decisió del Suprem. D’aquesta manera, el Parlament també dona resposta legal a la declaració aprovada per JxCat, ERC i la CUP en un ple fet a correueta disabte passat en què ratificaven el president i consi-

Declaració institucional de Quim Torra del dia 3 de gener quan es va conèixer la resolució de la JEC ■ ORIOL DURAN

deraven un “cop d’estat” la decisió de l’òrgan electoral, tot reiterant d’aquesta manera la idea que la sobirania parlamentària preval per sobre d’una decisió d’un òrgan administratiu.

La defensa de Torra considera que el reglament de la cambra catalana només preveu que un diputat en perdi la condició per voluntat pròpia o fruit d’una sentència judicial ferma. I aquest no és el cas, ja que la inhabilitació d’un any i sis mesos a la qual va ser condemnat el president de la Generalitat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) el 19 de desembre per haver desobeït l’ordre de la JEC de despenjar el llaç groc en solidaritat amb els presos polítics i exiliats del balcó de la Generalitat en el període previ a les eleccions del 28-A,

està recorreguda en contra també al TS.

De fet, la junta electoral provincial va desestimar el 23 de desembre la petició del PP, Cs i Vox de destituir Torra per “incompatibilitat sobrevinguda”, tal com es preveu en la llei electoral (Loreg), que considera “inelegibles” els condemnats per sentència ferma a presó o els condemnats per sentència no ferma per rebel·lió, terrorisme o per delictes contra l’administració pública, com és el cas de la desobediència. L’ens considerava que no hi havia precedents de retirada de credencials a un diputat o un president autonòmic, tot i que si d’alcaldes per casos de corrupció; però, aplicant “el principi d’interpretació restrictiva i proporcionalitat”, considerava que el delictes de desobe-

diència de Torra era “menys greu”.

Confusió interessada

Els recursos contra aquesta decisió que de nou van presentar el PP, Cs i Vox en què demanen la inhabilitació exprés van acabar amb l’última resolució condemnatòria i ajustada de la JEC, amb sis vots particulars dels tretze membres. La defensa de Torra argumenta que l’organisme electoral fa una “confusió interessada entre els conceptes d’inelegibilitat i incompatibilitat” amb l’objectiu de “justificar la usurpació de competències” que no li corresponen. Per això posa en dubte els exemples de casos que posa la JEC i que corresponen a períodes electorals i “en cap d’ells es parla de càrrecs que han estat proclamats electes”

un cop ha transcorregut el termini per interposar un recurs contenciós electoral. A més també recorda que la mateixa JEC, en un acord del 27 de febrer del 2014, es reconeixia “incompetent en una vegada s’ha accedit al càrrec” i que prescindeixen de jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb el contingut sobre l’organització i el funcionament de reglaments parlamentaris.

Altres arguments que s’esgrimeixen són que no es va permetre ampliar els terminis legals per presentar recurs, com preveu la Loreg en casos en què la “complexitat de la qüestió ho requereixi”, deixant-los només un dia de marge, un fet que segons els defensors vulnera el dret a la defensa. El recurs també rebla en el fet que l’acord

de la JEC per enjudiciar erròniament les incompatibilitats parlamentàries seria una vulneració de drets fonamentals dels altres diputats i dels ciutadans de Catalunya, a més de ser incompatible amb el dret de la Unió Europea, un fet que obligaria la sala a plantejar qüestions prejudicials davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) en vulnerar el dret al sufragi passiu, el de la presumpció d’innocència, el de la legalitat penal, el de la tutela judicial efectiva, el d’un procés amb totes les garanties i el de la doble instància penal. “No existeix un sol estat membre en què una sentència penal no ferma determini que una persona sigui declarada inelegible”, s’assegura en l’escrit.

Les frases

“Continuarem amb aquesta voluntat ferma, aprovada al Parlament, entenent que la JEC no és l’òrgan competent

“L’escenari de les eleccions no s’ha previst, no està sobre la taula”

Meritxell Budó

PORTAVEU DEL GOVERN I
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

El recurs també qüestiona la imparcialitat de la JEC, en especial de tres dels quatre membres que ja van actuar com a denunciants en la causa. Cita el cas del vocal Carlos Vidal i recorda piulades seves contràries a la decisió de la justícia alemanya sobre Carles Puigdemont. Adverteix, a més, que si no s’adopten mesures cautelàrissimes per suspendre l’acord de la JEC això provocaria un dany irreparable al president i “amença de provocar un greu conflicte constitucional”.

El govern no acatarà

La portaveu del govern i consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va reiterar ahir que l’executiu “no acatarà” la inhabilitació de la JEC, però va evitar pronunciar-se sobre si mantindrien aquesta posició en cas d’una inhabilitació decidida pel Suprem i va descartar que es plantegin l’escenari de convocar eleccions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Reunió avui del Suprem per decidir si permet ser eurodiputat a Junqueras

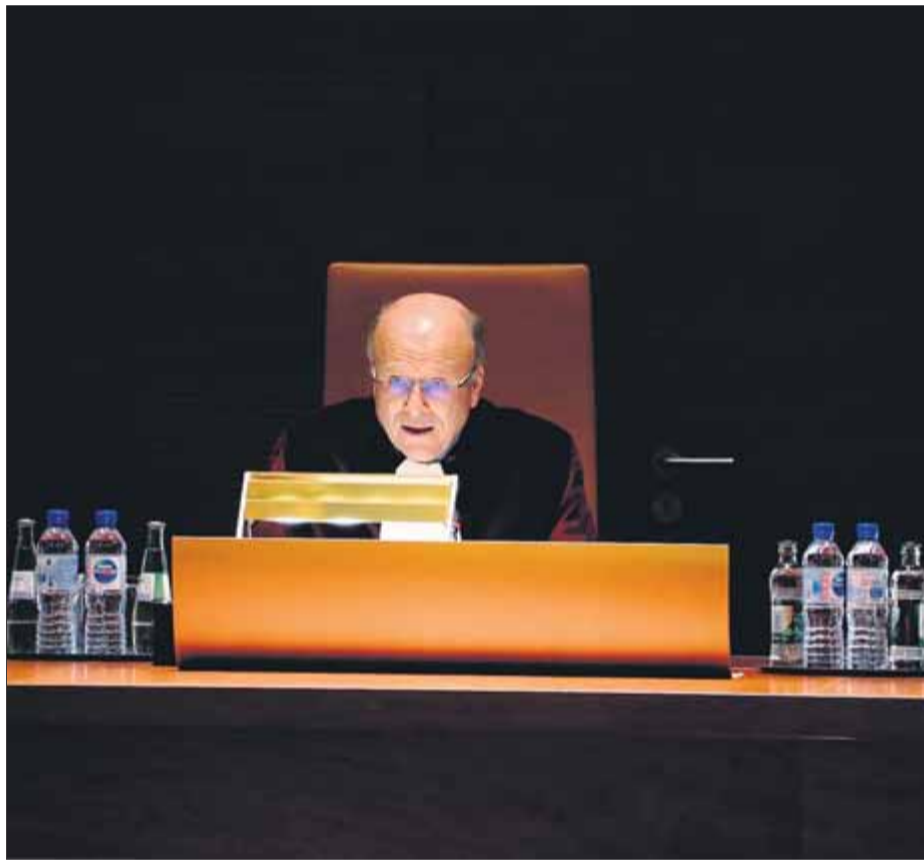
El tribunal ha de resoldre sobre el dret que la justícia europea reconeix al líder d'ERC ■ El govern està "preparat" per garantir que sigui a l'eurocambra

Xavier Miró
BARCELONA

El Tribunal Suprem reuneix avui les sales penal i contenciosa administrativa per resoldre sobre la immunitat com a eurodiputat de l'exvicepresident català Oriol Junqueras, que li ha reconegut el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). Per un costat la sala contenciosa administrativa de l'alt tribunal es reuneix per resoldre les mesures cautelars que ha sol·licitat la defensa de Junqueras per tal que el Suprem invalidi la suspensió del seu dret d'eurodiputat que ha dictat en contra seu la Junta Electoral Central (JEC). En aquest sentit, la defensa de Junqueras entén que és el Suprem l'òrgan competent per decidir sobre la immunitat de l'exvicepresident català i líder d'ERC i, per això, li sol·licita que comuniqui al Parlament europeu que suspèn la decisió de la JEC o que ordeni a la mateixa JEC que informi la cambra europea que la seva suspensió queda pendent de la decisió definitiva del Suprem.

En aquest sentit, el Parlament europeu ha obviat la decisió de la JEC i manté intactes els drets de Junqueras com a eurodiputat, en considerar que preval la sentència del TJUE i que és el Suprem qui ha de decidir sobre la petició del tribunal europeu. Efectivament, el TJUE va reconèixer al 19 de desembre la immunitat que Junqueras tenia des del moment que va ser escollit eurodiputat a les urnes, tenint en compte que el líder d'ERC es trobava aleshores en presó provisional. I és a la justícia espanyola a qui el tribunal europeu va sol·licitar que apliqués aquesta sentència.

La sala penal, presidida pel jutge Manuel Marche-

El president del TJUE, Koen Lenaerts, llegint la sentència del cas Junqueras ■ ACN

La frase

“Aquest govern serà diligent per garantir l'assistència de Junqueras al Parlament Europeu”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

na, que va jutjar i condemnar per sedició Junqueras, haurà de decidir ara com aplica la sentència europea tenint en compte les peticions contradictòries de les parts.

Mentre la fiscalia sol·licita la inhabilitació immediata de Junqueras perquè la seva condemna a tretze anys de presó per sedició és ferma, la defensa del líder d'ERC demana la nul·litat de la condemna i la seva posada en llibertat. Per la seva banda, l'Advocacia de l'Estat rebutja que s'anul·li la sentència, però reconeix els drets de Junqueras com a eurodiputat

tal com va determinar la justícia europea. L'Advocacia demana que Junqueras pugui exercir d'eurodiputat mentre se li mantingui la immunitat però reclama sol·licitar de manera urgent a l'eurocambra que se li retiri, tenint en compte que ja ha estat condemnat. I si se li permet anar al Parlament, l'advocada de l'Estat Rosa María Seoane va sol·licitar que sigui amb vigilància. En espera del que decideixi el Suprem, el Parlament Europeu manté la convocatòria a Junqueras perquè assisteixi dilluns a Estrasburg al ple de la cambra, junt amb l'expresident el Puigdemont i l'exconseller Comín, que ja han pogut agafar les seves actes d'eurodiputats.

Amb aquest horitzó temporal treballa el govern català per fer possible que Junqueras sigui al ple europeu dilluns, tenint en compte que està empresonat al centre penitenciari

català de Lledoners. La portaveu del govern català, la consellera Meritxell Budó, va demanar després de la reunió de l'executiu d'ahir al Suprem que posi en llibertat l'exvicepresident per tal que pugui exercir el seu càrrec europeu i va avançar que s'havia posat a disposició del seu advocat per fer-ho possible. El govern català considera que la via òptima perquè Junqueras pugui ser a l'eurocambra és que el Suprem el posi en llibertat, però Budó va avançar que l'executiu també està preparat per a una solució alternativa si així la vol la defensa de Junqueras: “El Tribunal Suprem hauria d'acatar aquesta sentència. Si hi ha un altre mecanisme que faci possible que Junqueras pugui assistir al Parlament Europeu i així ho decideix la seva defensa jurídica, aquest govern serà diligent per garantir la seva assistència al Parlament.” ■

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES, 10 DE GENER

MÚSICA 21:30h - Ginestà en concert
Cicle Sonagust
Centre Moral d'Arenys de Munt
centremoral.wixsite.com/centre-moral
Rambla Francesc Macià, 57
Arenys de Munt

DISSABTE, 11 DE GENER

MÚSICA 19h - Gili-Romaní Hot Jazz Cats
Artistes molt reconeguts de jazz clàssic de Catalunya
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
elcentregracia.cat
Carrer de Ros de Olano, 9
Barcelona

TEATRE 20:30h - Memòria de les oblidades
Mondèg protagonitzat per Rosa Andreu
Societat Casal la Principal
teatrecasal.com
Rambla Nostra Senyora, 35
Vilafranca del Penedès

DIUMENGE, 12 DE GENER

CINEMA 17h - El regal de la Molly Monstre
Cinema per a infants
Patronat de la Catequística
lacate.cat
Ronda Rector Arolas, 4
Figueres

TEATRE 18:30h - Vida de peix
Amb Mercè Comes i Rosa Andreu
Societat Coral Obrera la Glòria Sentmenat
elcorosentmenat.org
Passeig Anselm Clavé, 46-48
Sentmenat

MÚSICA 19:30h - Enric Montefusco en concert
Cicle 'Enjoy the silence'
Círcol Catòlic de Badalona
elcircular.cat
Carrer Sant Anastasi, 2
Badalona

MÉS ESPECTACLES I
VENDA D'ENTRADES:
XTAC.ATENEUS.CAT
ATENEUS.CAT

Federació d'Ateneus
de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'advocat Jordi Pina va comparèixer ahir, a petició dels seus clients, per explicar la intenció de demanar la nul·litat de la sentència al TC ■ MARTA PÉREZ / EFE

Pina vol que el TC suspengui la condemna del judici a l'1-0

■ L'advocat de Rull, Turull i Sànchez branda el TJUE i ho sol·licitarà com a mesura cautelar quan es tramiti el recurs de la seva immunitat ■ L'expresident de l'ANC demanarà dimarts el primer permís

Òscar Palau
BARCELONA

La sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea del 19 de desembre sobre el cas d'Oriol Junqueras no només pot tenir efectes sobre ell i els altres eurodiputats finalment reconeguts, Carles Puigdemont i Toni Comín, sinó també sobre la resta de presos polítics, començant pels que van ser jutjats mentre tenien un càrrec electe com a diputat o senador a les Corts espanyoles. Així ho va assegurar ahir Jordi Pina, advocat de Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sànchez, que, amb el reforç argumental del dictamen de Luxemburg, va anunciar que sol·licitarà al Tribunal Constitucional que, com a mesura cautelar, deixi sense efectes la sentència del judici a l'1-0 tan bon punt accepti a tràmit el recurs d'empara que li va presentar a l'octubre, perquè es reconegui la immunitat dels seus clients des del dia que van ser proclamats di-

putats al Congrés, després de les eleccions del 28-A. "Demanarem la suspensió sobre ells dels efectes de la sentència perquè s'hauria d'haver aturat el judici per demanar el suplicatori", subratllava ahir Pina, que creu que l'admissió a tràmit ja s'ha demorat molt més del que és habitual, i hauria de ser imminent.

L'advocat creu que la sentència del 19 de desembre, que l'endemà mateix va incorporar a la causa al TC amb una ampliació de recurs, "reforça" la seva anàlisi interpretativa sobre els efectes de la immunitat. Segons ell, així, "ajuda" a interpretar l'article 71.2 de la Constitució —que diu que els diputats no podran ser "inculcats" sense l'autorització de la cambra legislativa corresponent, per protegir el seu dret a la representació política—, en el sentit que determina que Junqueras ja gaudia d'immunitat des que va ser proclamat electe al Parlament Europeu, per la qual cosa "la conseqüència inequívoca" és

Les frases de Jordi Pina

“Sembla raonable i coherent que el TC accepti el recurs en els pròxims dies; no hi ha resolucions fins ara i és un tema nou”

“No seria lògic que el que val per a un eurodiputat no valgués per a diputats d'un país de la UE”

Jordi Pina
ADVOCAT DE RULL, TURULL I SÀNCHEZ

Demanen que s'aixequi l'ordre d'arrest

L'expresident Puigdemont i l'exconseller Comín han demanat al TC que aixequi "de manera urgent" les ordres de detenció i ingress a presó que encara pesen sobre ells dins l'Estat, un cop confirmada la seva immunitat com a eurodiputats. En un recurs d'empara el 3 de gener contra la interlocutòria del jutge Llarena, al qual va tenir accés Efe ahir, tots dos demanen al TC com a mesura "cautelaríssima" que suspengui l'ordre d'arrest mentre no es pronuncia. Segons ells, Llarena va vulnerar el seu dret a accedir a càrrecs públics en condicions d'igualtat, o a entrar i sortir lliure-

ment de l'Estat per motius ideològics o polítics, i va generar una situació d'"absolut menyspreu" vers les immunitats previstes per la UE, ja que veuen "inexcusable" que les ordres no s'aixequessin tan bon punt van ser proclamats al juny eurodiputats, un fet que en garanteix la llibertat de moviments. Puigdemont i Comín, a més, denuncien que Llarena, "de manera arbitrària i irraonable", no va voler plantejar una qüestió prejudicial sobre el seu cas, al contrari que va fer Marchena pel de Junqueras, i l'insten a fer-ho ara si manté dubtes sobre la sentència del TJUE.

que ha de quedar en llibertat, com a mínim, mentre l'eurocambra no aprovi un suplicatori. "No seria lògic que el que val per al Parlament Europeu no valgués per a diputats i senadors de les cambres d'un país de la UE", reblava Pina, tot aplicant la mateixa regla de tres als seus clients, i també a Raül Romeva, elegit senador el 28-A. L'exconseller d'Exteriors, això sí, no ha presentat encara recurs al TC i té previst adherir-se a la causa un cop aquest accepti a tràmit els de Rull, Turull i Sànchez, que són casos idèntics. Pel que fa a Junqueras —que també va ser triat diputat el 28-A i estaria, doncs, en la mateixa tessitura—, el TS va deixar en suspens el seu recurs de súplica en espera que es resolgués la qüestió prejudicial a Luxemburg com a eurodiputat, per la qual cosa el seu cas derivat del 28-A encara no pot arribar al TC.

Pina anava ahir més enllà i confiava que, quan l'alt tribunal sentenciï sobre el recurs d'empara, dirà que

el judici va ser "nul de ple dret" perquè cinc dels acusats gaudien d'immunitat des del 28-A, conclusió que segons ell també "faria extensives les conseqüències jurídiques" a la resta dels condemnats en el procediment, a qui també caldria alliberar, i obligaria a repetir-lo "des del començament" amb un tribunal de composició del tot diferent. Això sí, admetia que, en haver ja acabat la legislatura en què van ser elegits, no sap si ara caldria demanar suplicatori per jutjar-los. "Si el TC diu que se'ls va privar de participar en la vida política, resulta que hi va haver unes altres eleccions i se'ls va retirar de les llistes en haver estat condemnats en ferm, quan no es podia", reflexionava, per constatar la complexitat del cas.

L'advocat va presentar un primer recurs al Suprem el 6 de maig per exigir-li que aturés el judici oral i demanés un suplicatori al Congrés, petició que el tribunal va rebutjar el dia 14 perquè entenia que la immunitat només opera abans que s'hagi estat processat, i no quan el judici ja està en marxa, com era el cas.

Amb arguments similars, el mateix Suprem va rebutjar el 3 d'octubre un recurs de súplica de Pina contra la primera decisió, per la qual cosa l'advocat va poder anar al TC, que té pendent pronunciar-s'hi des de finals de novembre, després de solucionar-se uns problemes en la documentació presentada. El grup de JxCat al Congrés ja va presentar davant el mateix TC un altre recurs d'empara per la decisió de la mesa de suspendre'ls com a diputats, i el Suprem també té pendents de resoldre a més diversos incidents de nul·litat presentats.

Pina, per cert, va confirmar que Jordi Sànchez té previst demanar dimarts, 14 de gener, el primer dels permisos reglamentaris a què té dret, un cop haurà complert una quarta part de la sentència. Abans, això sí, l'advocat confia que Institucions Penitenciàries, òrgan que depèn del Departament de Justícia, haurà resolt definitivament si els presos polítics estan en règim de segon o tercer grau, ja que aquest últim els permetria accedir a més permisos per sortir, i més aviat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Echenique refà el Congrés

REpte • És designat per Podem nou portaveu parlamentari i desafia les barreres arquitectòniques d'un edifici històric
SOLUCIÓ • La cadira no pot pujar a la tribuna i s'ultima la taula o el faristol a peu dels taquígrafs com es va fer amb Tremiño (PP)

David Portabella
MADRID

Assegut al nivell inferior de l'hemicicle en l'espai que queda entre els taquígrafs i la filera d'escons on seuen els ministres, Pablo Echenique va fer una piulada a Twitter sobre la dura intervenció del president del PP, Pablo Casado. "Com Abascal no pugui a la tribuna amb una pistola, no sé com superarà Casado", va dir el secretari d'acció de govern d'Unides Podem. A Echenique li va arribar una rèplica inhumana. "La pregunta és: i tu, com hi pujaràs?", va respondre Dante Pérez, regidor del PP i exalcalde de Gimenezells pel PSC, que no era al Congrés però que va creure que la burla de discapacitats alienes és part de la política. "Qualsevol pot tenir una escalafada en un debat polític, però fer broma de la discapacitat d'un rival no és acceptable", rebatia el líder de Podem, Pablo Iglesias, tot exigint que Casado oferís una disculpa.

Un cop assolida la investidura i quan han passat quatre dies des del desafiament a pujar a la tribuna del Congrés, Unides Podem ha decidit que donarà la satisfacció a Dante Pérez de contesta-li la pregunta. Amb la marxa d'Iglesias –vicepresident segon– i sobretot de la fins ara

Echenique vivia el ple de constitució a l'última fila i ara ha viscut la investidura al nivell baix a peu dels taquígrafs
■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

portaveu, Irene Montero (ministra d'Igualtat) al Consell de Ministres, els morats han nomenat Echenique nou portaveu al Congrés. Aquest doctor en física i científic titular del CSIC de 41 anys serà el primer portaveu parlamentari amb discapacitat i desafià el Congrés

fins a la reinvençió. Com sap tot espectador, el portaveu no intervé des de l'escó i en els debats ha de pujar a la tribuna d'oradors. I la del Congrés ho té tot contra Echenique: té uns esglaons fins a la tarima i és massa estreta per permetre el pas de la seva voluminosa cadira de

rodes elèctrica amb la qual venç la impossibilitat de desplaçament que li genera la seva atrofia muscular espinal. Els parlaments tenien fins ara el repte d'adaptar-se a cadires de rodes convencionals, com ara la de David Bonvehí (PDeCAT). En el cas del Congrés, abans que arribés el diputat del PP Ignacio Tremiño del 2016 al 2019, el pioner a l'hora de batallar durant tres legislatures contra barreres arquitectòniques pròpies d'un edifici històric va ser el també diputat popular Francisco Vañó. Però, tot i haver vist Tremiño intervenint al ple amb una taula *ad hoc* a l'altura dels taquígrafs, el cert és que la tribuna continua sent encara inaccessible per a cadires de rodes convencionals i encara més per a la motoritzada d'Echenique.

Com que és arquitectònicament impossible adaptar la tribuna a Echenique sense enderrocar-la i fer-la nova, la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, treballa en la logística per poder col·locar una taula o faristol i que intervingui des del nivell zero de l'hemicicle, com va fer el popular Tremiño. Qualsevol comunitat de veïns està obligada per llei a instal·lar rampes o bé elevadors, però al Congrés li toca de nou enfrontar-se al desafiament que la casa de les lleis no pot ser la primera a incomplir-les. ■

El pressupost català, "pràcticament" llest

El vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, va confirmar ahir a Catalunya Ràdio que l'acord pel pressupost del 2020 amb el grup de Catalunya en Comú Podem està "pràcticament enllestit" en matèria de despeses, fins al punt que es presentarà "en els pròxims dies". Les dues parts, que negocien des de final d'agost, ja van anunciar i exposar abans de festes l'acord sobre ingressos que inclou una reforma fiscal transversal, amb la qual cosa l'entesa final és ja gairebé un fet. Els comuns també havien dit que veien important que es pogués formar govern a l'Estat, fet que passarà la setmana vinent. Aragonès va anunciar que el govern aprovarà al llarg d'aquest gener el projecte de llei del pressupost

per presentar-lo al Parlament per a la seva tramitació, a fi que es pugui aprovar definitivament al llarg del primer trimestre. El vicepresident va afirmar que els nous comptes "són un pas endavant", ja que preveuen un augment de la despesa global per al conjunt de departaments de 2.900 milions respecte als del 2017, els darrers aprovats. En aquest sentit, va confirmar algunes de les novetats que preveuen, com ara un increment de la despesa en salut de 900 milions "per reforçar l'atenció primària i fer front al problema de les llistes d'espera"; la reducció del 30% de les taxes universitàries, que ell mateix va anunciar fa uns mesos, i la recuperació de la despesa en llars d'infants, amb l'aportació de 70 milions. ■ REDACCIÓ

L'asta del terrat de Palau, sense la bandera ■ EFE

El cas de la bandera, investigat

La fiscalia i els Mossos d'Esquadra han iniciat una investigació sobre la retirada momentània de la bandera espanyola del Palau de la Generalitat, durant les protestes del dia 3 arran de la inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, decretada per la Junta Electoral Central. L'incident va tenir lloc passades les nou del vespre, després que membres de l'ANC entrassin a les dependències de la Generalitat per penjar la pancarta per reclamar la lli-

bertat dels presos, arran de la qual es va encetar el litigi judicial contra Torra. Els Mossos d'Esquadra han enviat un atestat a la fiscalia, que al seu torn ha obert diligències per descobrir, primer, qui va poder entrar a les dependències de la Generalitat després de les set de la tarda, quan ja estava tancada al públic. Segons fonts de la investigació, de moment no hi ha cap persona identificada per arriar l'ensenyà, que va ser reposada al cap de 17 minuts. ■ REDACCIÓ

Les víctimes del 17-A recorren la decisió de l'AN

Els advocats de les víctimes dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils recorren la decisió de l'Audiència Nacional (AN) de jutjar els acusats per un delictes de terrorisme però no pel d'assassinat. La defensa va a càrrec de l'associació 11-M. ■ REDACCIÓ

Junts per Tortosa i el PSC fan un pacte de govern

Junts per Tortosa i el PSC han tancat un acord que s'ha traduït en l'entrada dels tres regidors socialistes al govern municipal. Amb aquesta entesa, l'executiu, que des del juny de l'any passat encapçala l'alcalde, Meritxell Roigé, passa a tenir 10 representants i queda a un edil de la majoria absoluta. El pacte preveu que les dues formacions puguin tenir discrepàncies en posicions de caràcter més polític, sobretot d'àmbit nacional, que s'escapin de les competències estrictes de la gestió municipal. ■ REDACCIÓ

Arxiven la causa contra l'exalcalde de Montcada

El jutjat 8 de Cerdanyola ha arxivat la querella presentada per la fiscalia, a instàncies de la CUP, contra l'exalcalde de Montcada i Reixac César Arribas (PSC) per un suposat cas de malversació de fons públics. La jutgessa creu que, en l'afer, hi podria haver "infracció penal", però no hi ha proves de delictes. ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Josep Andreu
Alcalde de Montblanc

Les riuades de la Conca

El Consell de Ministres no ha aprovat encara el decret d'ajuts als afectats pel desbordament del Francolí tres mesos després

Els dies 13 i 14 de setembre del passat 2019 hi hagué un fenomen de gota freda al sud-est d'Espanya que es centrà, sobretot, a la regió de Múrcia i Alacant, amb quantioses pèrdues materials, sobretot a l'horta i, també, amb sis víctimes mortals a conseqüència de la catàstrofe natural.

En els dies següents hi desfilaron, en senyal de solidaritat, el president del govern, llavors en funcions, senyor Pedro Sánchez; el senyor Pablo Casado, dirigent del PP; i el llavors també president de Ciutadans, el senyor Albert Rivera. Tots ells amb una certa polèmica per veure qui hi havia acudit primer. Finalment, cal destacar la visita del rei d'Espanya Felip VI de Borbó.

El dia 20 d'octubre es reuní el Consell de Ministres en funcions per aprovar un decret del Ministeri de l'Interior en què es declarava zona d'emergència a totes les poblacions afectades. A més, s'aprovava un fons de contingència de 746 milions d'euros per atendre les destrosses dels aiguats. Per tant, un mes i mig després de la riuada del riu Segura el Consell de Ministres en funcions publicava l'ajuda dels aiguats.

Tres dies més tard, el 23 d'octubre, es produí el desbordament del riu Francolí que va afectar principalment sis pobles de la Conca de Barberà (Vilanova de Prades, Vallclara, Vimbodí i Poblet, l'Espuga de Francolí, Montblanc i Vilaverd) i dos de l'Alt Camp (la Riba i Alcover), també altres poblacions de la llera de l'esmentat riu, a més d'altres municipis de la costa que es trobaren amb totes les platges plenes de canyes, matolls i arbres.

Els dies següents vingueren representants de les institucions catalanes a visitar les poblacions afectades, especialment el president de la Generalitat, el molt honorable Quim Torra; el

La Riumuntada va ser una de les últimes actuacions de solidaritat amb els afectats per les riuades del Francolí de l'octubre ■ ACN

president del Parlament, el molt honorable Roger Torrent; el vicepresident del govern, senyor Pere Aragonès; la consellera de vicepresidència, senyora Meritxell Budó; la consellera d'Agricultura, senyora Teresa Jordà; el conseller de Territori, senyor Damià Calvet; així com la presidenta de la Diputació de Tarragona, la senyora Noemí Llauredó; a més de dirigents de diversos partits polítics catalans.

Durant la primera setmana de l'aiguat, ja quedà establert i publicat el decret de la conselleria de Presidència de la Generalitat de Catalunya d'ajudes als béns de les institucions municipals del 50% del cost de restauració.

El subdelegat del govern espanyol a Tarragona, el senyor Joan Sabaté, també vingué durant la primera setmana i, una mica més tard, tinguérem una reunió al Consell Comarcal de la Conca amb tots els municipis afectats tant de Lleida com de Tarragona. En aquesta reunió la delegada del govern espanyol a Catalunya, la senyora Teresa Cunillera, ens va assegurar de forma clara i feient que el Consell de Ministres aprovaria, amb tota

brevetada, un acord a proposta del Ministeri de l'Interior que ens permetria incloure'ns en el decret del 20 d'octubre de les riuades de Múrcia, de tal manera que seríem tractats amb les mateixes condicions.

També acordarem que els municipis dependents de les conques fluvials internes de Catalunya demanaríem a la conselleria d'Agricultura que, un cop publicat l'esperat decret, demanés al Ministeri d'Agricultura l'actuació de l'empresa Tracsa

De privilegis cap, només volem que ens tractin com a la bona gent de Múrcia

igual com es va fer en els aiguats del 1994 en les peixeres, séquies i passeres de les hortes del riu Francolí que quedaren malmeses pels aiguats.

En el dia d'avui, ja fa dos mesos i mig que estem esperant l'acord del Consell de Ministres. I no serà perquè no hàgim trucat a la subdelegació del govern demanant el motiu de la seva no

publicació!

He de dir que l'atenció del Sr. Joan Sabaté ha estat, sempre, molt curosa, però la realitat és que ni ens han sabut dir el perquè, ni donar-nos cap justificació de la no publicació. És evident que s'han d'aplicar criteris d'excepcionalitat perquè hi ha ponts malmesos on no es pot circular, hortes destrossades que no es poden ni regar i carreteres i carreteres inservibles per la devastació.

Algú ens ha insinuat que el decret es publicaria quan hi hagués un govern constituït. Si fos així, seria una ofensa per als catalans, ja que el 20 d'octubre el govern d'Espanya també estava en funcions. O és que, potser, no es refereixen a nosaltres la senyora Arrimades i el senyor Casado quan criden, des de l'escó del Congrés, que volen una Espanya sense privilegis per a cap comunitat autònoma?

Potser és això, ja que ni el rei d'Espanya ni cap dirigent estatal ha posat els peus a la nostra comarca. És més, podem afirmar que el rei d'Espanya ni tan sols s'ha dignat a trucar a algun alcalde o president comarcal.

Aquest any ni tan sols hem rebut, ni falta ens fa, la tradicional felicitació de Nadal que envia a tots els municipis.

Sí que vam rebre, però, la felicitació del president de la Generalitat a l'exili, el molt honorable Carles Puigdemont, en què ens animava a la gent de la Conca i l'Alt Camp a ser forts i perseverants davant de l'adversitat de l'aiguat, especialment a les famílies dels 4 morts i 2 desapareguts de la nostra comarca. Ens va enviar una foto des de Brussel·les amb un paraigua blau símbol dels moviments de la riuada solidària. Res és casualitat, segurament en el col·lectiu de molts homes i dones de la Conca ja no som súbdits del regne d'Espanya, sinó fills de la República catalana que esperem que aviat es faci una realitat.

I mentre estem obligats a pagar els nostres impostos a l'Estat espanyol, exigim que s'acordi en Consell de Ministres el decret d'urgència per als afectats de la riuada del Francolí.

Només demanem que se'ns tracti com a la bona gent de Múrcia.